HARIV. 15977. — 2) Geschosse werfen, schiessen: उरङ्कात्स प्रव्याधा-न्प्रविध्यति ÇAT. Ba. 5,1,8,13. AV. 3,26,4. — 3) durchbohren, verwunden: होगां त्रिभि: (श्री:) प्रविद्याध MBH. 6,8592. तत्रुदेशे 14,2322. Suça. 1,279,2. — 4) unterlassen, aufgeben: देवताची: प्रविद्याः R. 2,71,87. — 5) प्रविद्य gespicki, erfüllt MBH. 7,8910. — Vgl. प्रव्याध.

- म्रतिप्र verscheucken: विद्य R. 4,1,15.
- विप्र, partic. ेविद्ध auseinandergeworfen, zerstreut MBs. 6,4385. 7,784. 1575. 8,743. zerpflückt, hart mitgenommen Rags. 14,84.
- प्रति 1) schiessen (gegen einen Feind), beschiessen: ऊर्धा भेव प्रति विध्याध्यस्मत् RV.4,4,5. स च तान्प्रतिविद्याध द्वाभ्यां द्वाभ्याम् MBa.
  1,4103. 6567. 6570. 3,11960. 12124. 6,1703. Baie. P. 10,77, 2. med.
  MBa. 3,14994. 4,1852. 1998. R. 5,41,35. 6,86,36. 7,28,11. ेविद्य MBa.
  4,2209. अप्रतिविद्य Agni TS. 1,5,10,1. treffen in: स्तनासरे MBa. 4,1989. R. 3,34,26. med. 6,75,64. 78,12. 2) pass. betroffen werden, in
  Frage kommen Comm. zu AV. Pair.4,53, wo प्रतिविध्येते zu lesen ist;
  vgl. Ind. St. 4,295.
  - वि durchbohren, schiessen VS. 16,24. 62. Vgl. विव्याधिन.
- सम् beschiessen: शर्वर्षेण उलुकं समिविध्यत MBa.6,1747.7,4501. व्यंध (von व्यध्) m. P. 3,3,61. Durchstechung, Durchbohrung AK. 3, 3,8. H. 1523. कर्ण > Suça. 1,54,12. सिर्ग > das Aderschlagen 9,10. 356,4. 357,16. 2,343,21. — Vgl. जल > und विध.

অ্যান (wie eben) 1) adj. durchstechend Suça. 1,27,18. 56, 20. — 2) f. $\frac{5}{5}$ Nadel Taik. 3,3,79. — 3) n. das Durchstechen Suça. 1,26,17. মি-্টা 45,11. 2,3,17. ুমান্স 7,20. — Vgl. নুন্

व्यधिक, व्यधिकं Kim. Nitis. fehlerhaft und zwar wahrscheinlich für क्राधिकं.

व्यधिकर्षा (2. वि + ञ्च°) 1) n. Incongruenz Kusum. 46,14. Verz. d. Oxf. H. 241,a, No. 590. 242,a, No. 593. fgg. ्धर्माविक्किनाभावक्राउ Titel verschiedener Schriften Hall 33. 36. fg. — 2) adj. auf ein anderes Subject sich beziehend Schol. zu Kap. 1, 32. — Vgl. वैपधिकर्षय und समानाधिकर्षा.

व्यधितेष (von 1. तिप् mit व्यधि) m. das Schmähen, heftiges Anfahren MBs. 9,789 nach der Lesart der ed. Bomb., व्यतितेष ed. Calc.

टास्य (von ट्यम्) 1) adj. aufzustechen Suca. 2,319,16. े मिर् dem eine Ader zu schlagen ist 1,358,13. 359,1. — 2) m. Bogensehne Taik. 2,8, 51. — Vgl. विस्य.

व्यध (2. वि + श्रधन्) 1) m. a) der halbe Wey: तूर्ण प्रत्यानपस्वितान्तामं व्यधगतानपि (= ह्र्रगतान् Nilak.) MBH. 2,2475. व्यध (oxyt. im AV., properisp. im Çat. Ba.) halbwegs AV. 13,2,31. Çat. Ba. 6,3,2,5. 9,2,2,15. व्यधित्तात्तियाश so v. a. व्यधि चीद्तात्ते च Kats. Ça. 10,8,17. — b) ein schlechter Weg AK. 2,1,17. H. 984. — 2) adj. (f. श्रा) in der Luft zwischen Zenith und der Erdoberfläche liegend: दिम् AV. 4,40,6; vgl. 14,8.

অঘন (wie eben) adj. in der Mitte des Weges befindlich oder vom Wege abschweifend: ্র সা আঘন: RV. 1,141,7. আঘান: TBa. 3,9,1,2 ist nach dem Comm. in বি । স্থান: zu zerlegen.

ज्याधर (von ट्यप्) adj. anbohrend, anstechend: Wurm AV. 2,31,4. 6, 50,3. विश्वधर irrig Padap. — Vgl. ट्यहर.

र्धित (2. वि + ग्रत) P. 5,2,181. adj. getrennt, entfernt (Gegens. von confinis) TBa. 2,1,2,1.

- 1. व्यत्तर (2. वि + श्र°) n. 1) Zwischenraum: स° Gobb. 4, 2, 21. 2) Ununterschiedenheit: निःसारे नुभिते लोके निष्क्रिये व्यत्तरे (= सर्वव-र्णसाम्येन Nilak.) स्थिते Hakiv. 11194.
- 2. व्यत्तर (wie eben) 1) adj. in der Mitte stehend; ्रीम् mittelmässig: उपांश्र, व्यः, उन्ने: Çar. Ba. 6,5,2,4. 2) m. Bez. einer Gruppe von Göttern bei den Gaina, welche die Piçaka, Bhûta, Jaksha, Rakshasa, Kimnara, Kimpurusha, Mahoraga und Gandharva umfasst, H. 91. Ind. St. 10,312. व्यत्तरामर Çara. 14,24. 275. द्वात्रिश्चत्तराधिपा: 1,28. तत्र वृत्ते कश्चिद्यत्तर् झामीत् Pankar. 250,2. 7. विविधेषु शैलकन्द्रात्त्वनविवराद्षु प्रतिवमत्तीति व्यत्तरा: H. 91, Schol.

व्यत्तरपङ्कि s. Verz. d. Cambr. H. 77.

व्यप् व्यापपति (तेपे) Dhātup. 32,95. (त्पे) Katikalpadruma im ÇKDn. व्यप्गम (von 1. ग्रम् mit व्यप) n. das Verstreichen: त्रिशत्रव्यपगमे Kull. zu M. 5,66. das Schwinden: ग्रीर्व Spr. 1896.

व्यपत्रपा (von त्रप् mit व्यप) f. Schüchternheit, Verlegenheit: सञ्चपत्रप adj. (f. श्रा) schüchtern, verlegen Spr. (II) 1019 (सञ्चपत्रपम् zu lesen). R. 2,92,16.

व्यपदेश (von 1. दिश् mit व्यप) m. 1) Aufgebot: सैन्य॰ R. 4,28 in der Unterschrift. — 2) Bezeichnung, Benennung; Bezeichnungsweise TRIK. 1,1,117. RV. Paar. 18,4. Kap. 1,126. Kan. 9,1,3. Badan. 1,1,14. 17. 21. 4, 1, 13. घटस्पेति व्यपदेशानुपपत्तिः ÇAME. 20 BRH. ÅR. UP. S. 40. 157. Вийзийр. 46. Вийс. Р. 5,20,44. 11,28,21. Sân. D. 17,3. 24,12 (pl.). 108, 13. 188,19. वनमित्येकलव्यपदेश: Vedintas. (Allah.) No. 23. Kull. zu M. 1,4 (am Ende). 49. 58. 7,158. 9,178. 10,37. Muis, ST. 4,219,9. तझाशे म्रात्मा नष्ट इति व्यवदेशमात्रम् Schol. zu Kap. 1,151. zu R.V. Pait. 1,18. तथा स्प्रातिर्वा स्वरितेर्वा पर्व्यपरेशः (nämlich als म्राप्रात, मध्योरात u. s. w.) zu 3,4. लीनिक Nilak. 182. श्र Litj. 1,1,1. Apast. 2,8,13. — 3) das Sichberufen auf (gen.) Spr. 2910. - 4) Geschlechtsname: ㅋ 힉-न्म्निक्मारे। उपम् म्रथ के। उस्य व्यवदेश: (Antwort प्रत्वंसी) Çik. 104,6. व्यपदेशमाविलिपितुं किमीरुसे जनिममं च पातिपतुम् 117. — ४) Geschwätz (= उत्ति Nilak.): म्रलं व्यपदेशेन MBH. 3,8665. — 6) Vorwand, Ausflucht Н. 378. Націл. 4,24. °त्रपिन् (म्रट्यपदेशत्रपिन् Вовнось und Comm.; = म्रनिरुक्तप्रपञ्चाकार Comm.) Baic. P. 5,18,31. व्यपदेशार्थम् M. 7,168. बलं ते व्यपदेशेन MBs.14,1675. सकारणं व्यपदेशं तु कुर्यात् 5,1362. व्य-परेशेन केनचित् unter einem bestimmten Vorwande 15,191. ट्यपदेशेन allein dass. Harry. 7044. 7187. व्यापदेशेन जनकार्ट्यतर्चम्धातलात् so v. a. nur angeblich R. 6,101,17. मगयाट्यपदेशेन प्रयया MBH. 1,7985. 15, 87. RAGH. 14, 45. KATHAS. 10,107. 13, 68. 155. उत्कापठाव्यपदेशत: 15, 107. 33,148. 72,343. Sin. D. 59,10. रागव्यपदेशपरगक्तिणिकाः VARIB. BRH. S. 78,11. त्रिट्णिडव्यपदेशजीविन: so v. a. unter dem Scheine von Pale. 21, 8. मिल्लमा त्रव्यपदेशोपजीविनः (man hätte मिल्लव्यपदेशमात्रीप॰ erwartet) Pankar. 196,19.

व्यपदेशक (wie eben) adj. bezeichnend, benennend: पस्मिन्ट् शाकी नाम मुक्तिक्ट: स्वतेत्रव्यपदेशक: Bale. P. 5,20,21.

व्यवदेशिन् (wie eben) adj. am Ende eines comp. stch berufend auf so v. a. sich richtend nach, Imdes Rathschläge befolgend (= नियोगवर्तिन्